

Onnittelemme 50-vuotiaita

P. Backman

K. Heikkilä

Maaliskuun 3 päivänä 1964 täyttää 50 vuotta Oy Imporex Ab:n toimitusjohtaja Tauno Aksel Paasonen. Hän on syntynyt Vaasassa. Suoritettuaan keskikoulun Helsingin normaalilyseossa 1930 hän kävi 1934 radiojatkokurssin ja 1935 Yleisradion neuvontateknillisen kurssin. Kansainvälisen II lk radiosähkötäjän tutkinnon hän suoritti 31. 8. 1937 ja I lk tutkinnon 16. 11. 1944. SR:n jäsenenä hän on ollut 1. 9. 1937 lukien. Laivaradiosähkötäjänä hän on toiminut yht. n. 5 vuotta seuraavissa laivoissa: 1937—41 Ester Thorden, Hulda Thorden, Carolina Thorden, Esbjörn ja Särinner, 1943—45 Greta Thorden ja Karin Thorden sekä 1947—48 Hamina.

Hän oli mukana Ester Thordenissa sen vaurioituessa Etelä-Itämerellä 1938 ja Carolina Thordenissa sen palaessa hylyksi pommituksen johdosta Pohjois-Atlantilla 1941. Vuosina 1930—33 hän toimi konttorialalla, 1934—35 Ins.toim. Hellbergillä ja 1935 Lahden suuraseman asennustoissa. Talvisodan aikana hän toimi Kauppalaivaradiosähkötäjänä ja jatkosodassa radioaseman päällikkönä. Saanut Vm.2. Kersantiksi hänet ylennettiin 1942. Harrastuksena hänellä on hiihto, kalastus ja urheiluseuratoiminta. Vuosina 1945—63 hän toimi Star-Radio Oy:n teknillisenä johtajana ja vuodesta 1945 lukien hän on edelleenkin Oy Imporex Ab:n toimitusjohtajana.

Maaliskuun 22 päivänä 1964 täyttää 50 vuotta insinööri, radiosähkötäjä Paul Backman. Hän on syntynyt Vaasassa. Keskikoulun hän kävi Vaasan lyseossa ja insinööritutkinnon hän suoritti Stockholms Tekniska Institut'issa 1943. Kansainvälisen radiosähkötäjätutkinnon hän suoritti 31. 8. 1937 ja SR:n jäsenenä hän on ollut 1. 9. 1937 lukien. Vuosina 1937—39 hän toimi laivaradiosähkötäjänä seuraavissa laivoissa: Yildum, Bore IX ja Greta Thorden yhteensä n. 2 vuotta. — Käynyt RUK:n. Talvisodassa hän toimi joukkueenjohtajana ja jatkosodassa joukk.johtajana ja viestiupseerina. Luutnantiksi hänet ylennettiin 1944.

Paul Backman on v. 1945 lähtien toiminut toisella toimialalla sekä radiosähkötäjänä ruotsalaisissa laivoissa.

Maaliskuun 25 päivänä 1964 täyttää 50 vuotta radiosähkötäjä Kauko Veikko Leonard Heikkilä. Hän on syntynyt Sotkamossa. Käytyään keskikoulun Oulun lyseossa 1933 hän kävi I lk:n Raahen Porvari- ja Kauppakoulua 1935. Kansainvälisen II lk radiosähkötäjätutkinnon hän suoritti 19. 5. 1938 ja SR:n jäsenenä hän on ollut 20. 5. 1938 lukien. Laivaradiosähkötäjänä hän on toiminut seuraavissa laivoissa: 1938—39 Barbro, 1943—44 Nagu ja Canopus sekä 1962 alkaen Make ja Ritva. AUK:n hän kävi 1936. Palvellut sotilasvirkailijana PM:n Rad.P:ssa 1940—41. Talvisodassa hän oli radiosähkötäjänä PM:n Tied.os. ja jatkosodassa PM:n Rad.P. sekä kauppalaivaradiosähkötäjänä. Alikers. 1936. Muut toimipaikat: 1945 Wiljo Byström & Co Oy Oulu; 1946—47 Valtion Polttoainetoimisto Oulu, 1948—51 Ab Fr. Saaberg Oy, 1952—56 Toppilan konttorin hoitajana ja 1957—62 myyntipäällikkönä A. Jalander & Co Oy Oulu. Syyskuusta 1962 lukien edelleen radiosähkötäjänä M/S Ritva (ent. Make)

Huhtikuun 4 päivänä 1964 täyttää 50 vuotta insinööri Orvo Johannes Pollari. Hän on syntynyt Seinäjoella. Ylioppilaaksi hän tuli 1943 Seinäjoen Yhteislyseosta ja insinööriksi Tampereen Teknillisestä Opistosta. Kansainvälisen II lk radiosähkötäjän tutkinnon hän suoritti 1. 3. 1937 ja SR:n jäsenenä hän on ollut 23. 3. 1937 lukien. Laivaradiosähkötäjänä hän toimi seuraavissa laivoissa: 1937—39 Orient ja Scandinavic sekä myöhemmin (va) Karin Thorden, Nidarholm ja Greta, yht. yli 2 vuotta. Kesällä 1939 hän oli radiosähkötäjänä Vaasa Radiossa. RUK:n hän kävi 1934—35. Talvisodassa hän oli puhelinjoukk.johtajana, jatkosodassa radioupseerina radiojoukk. ja radiokurssin johtajana. Luutnantiksi hänet ylennettiin 1941. Saanut VR4 (tl.k.); VR 4 s.a.

Kuopio

Auvo Tuppurainen

Oulu

Jorma Leppämäki

Kajaani

Esko Paakkari; Allan Sointamo

Kemi

Osmo Aalto; Matti Eräpuro; Olof Alhojoki; Kauko Kauppila; Urho Vanamo

Rovaniemi

Erkki Helenius; Aarne Pollari; Osmo Rautavaara.

LAIVARADIOSÄHKÖTTÄJIEN TYÖEHTOSOPIMUS

Kuluvaan kuun 21 p:nä käydyissä loppuneuvotte-
luissa on sovittu radiosähkötäjien vuoden 1964
työehtosopimuksesta seuraavaa:

"Vuoden 1963 sopimus, joka koskee ulkomaan-
liikenteessä kulkevissa suomalaisissa konealuksissa
palvelevien radiosähkötäjien palkkaus- ja työeh-
toja, astuu voimaan allamainituin lisäyksin ja muu-
toksin.

Lisäyksiä ja muutoksia ei sovelleta takautuvasti
henkilöön, jonka toimi aluksessa päättyy ennen
30. 1. 1964.

1 §

Tammikuun 1 p:stä 1964 alkaen ovat radiosäh-
kötäjien palkat seuraavat:

Palv. vuotta	A. Lastialuksella	B. Lastialuksella, jolla säännöllisesti kuljetetaan matkustajia	C. Matkustaja- aluksella
	mk	mk	mk
0— 1 *)	589:—	612:—	637:—
1— 3	692:—	715:—	739:—
3— 6	737:—	755:—	784:—
6— 9	774:—	793:—	824:—
9—12	834:—	852:—	884:—
12—15	869:—	888:—	921:—
15—18	915:—	935:—	962:—
18—	970:—	989:—	1023:—

2 §

a) Valtamerilisiä: Valtameriliikenteessä kulkevilla
aluksilla maksetaan radiosähkötäjälle, joka on
ollut palveluksessa 0—6 vuoteen 41:80 mk, 6—
12 vuoteen 45:80 mk ja yli 12 vuotta 48:50 mk
palkanlisää kuukaudessa.

Lisä maksetaan — — —

c) Vaatetuslisä: 13:40 mk kuukaudessa säännölli-
sessä liikenteessä kulkevalla — — —

— — —

Ivalo

Esko Pasanen

Vaasa

Raimo Lehtonen; Per Nyback; Olli Tuomi;
Oiva Vanhanen.

Jyväskylä

Olavi Tuovila

Lappeenranta

Aulis Härkönen

Kruununkylän lentokenttä

Pekka Soini

6 §

Kohtuulliseksi korvaukseksi Suomessa ylläolevan
mukaan katsotaan:

10:50 mk päivältä ravinnosta ja

7:90 mk päivältä asunnosta.

Kun radiosähkötäjä ilman suurempaa haittaa
voi asua kotonaan eikä hän aterioi laivassa mak-
setaan 10:50 mk päivältä korvauksena ravinnosta.

Päivärahaa koskeva määräys siirretään 17 §:ään.

Kun radiosähkötäjä merimieslain nojalla sairau-
den aikana on oikeutettu elatukseen eikä häntä
hoideta sairaalassa, maksetaan hänelle 10:50 mk
päivältä elatuksena.

12 §

b) Aluksen tullessa satamaan p y h ä p ä i v ä ä
edeltävänä perjantaina sekä lauantaisin varsinainen
työaika on 8 tuntia. Jos alus tällaisena päivänä
on kiinnitetty tai ankkuroitu ennen klo 12 on
kaikesta klo 14 jälkeen tehdystä työstä suoritettava
ylityökorvaus.

Aluksen lähtiessä — — —

13 §

Vastiketta koskevaan säännökseen lisätään seu-
raavat momentit:

"Milloin laivanisäntä/päällikkö merimiehen kans-
sa on sopinut vastikkeen antamisesta merityöaika-
lain 11 §:n 2 momentin 3) kohdassa tarkoite-
tulla tavalla rahana merimiehen toimestaolon ai-
kana aluksessa, on sanotussa lainkohdassa mainittu
yhdessä päivän rahapalkka 8/195 merimiehen kuu-
kautisesta rahapalkasta (peruspalkasta) mahdolli-
sine ikälisineen. Merimies ei tällöin ole oikeutettu
luontoisetujen korvaukseen.

Milloin vastike annetaan rahana työsuhteen päät-
tymisen yhteydessä on yhden päivän rahapalkka
1/30 merimiehen kuukautisesta rahapalkasta (pe-
ruspalkasta) mahdollisine ikälisineen. Tällöin meri-
mies on oikeutettu luontoisetujen korvaukseen
merimiesten vuosilomalaissa säädettyjen peruste-
iden mukaisesti.

(Tällä säännöksellä kumotaan luontoisetujen
korvaamisesta aikaisemmin tehty sopimus sellai-
sena kun se sisältyy 5. 10. 1960 päivättyyn Meren-
kulun Työnantajaliiton kiertokirjeeseen päälliköille
n:o 18/60).

15 §

15 §:n 1 mom. muutetaan kuuluvaksi:

"Laivanisäntä on velvollinen vakuuttamaan
merimiehen vapaa-aikana sattuvan tapaturman
sekä laivaurheilutoiminnan puitteissa sattuvan
tapaturman varalta samoin ehdoin kuin työtapa-
turman varalta laissa on säädetty. Jos laivan-
isäntä on laiminlyönyt tämän velvollisuuden vas-
taa hän kuitenkin siitä että merimies tai hänen
oikeudenomistajansa saa hyväksensä tässä sovitun
tapaturmakorvauksen."

Em. säännös astuu voimaan vapaa-ajan vakuu-
tuksen osalta viimeistään 21. 3. 1964.

17 §

17 §:n 1 momentin ensimmäiseen lauseeseen
lisätään: "— — — ja lentokoneessa turisti- tai
säätöluokassa."

Uutena momenttina 17 §:ään otetaan seuraava
määräys: "Päivärahaa maksetaan Suomessa matka-
päivältä 24:60 mk; enintään 6 tuntia kestävil-
tä matkoilta on korvaus 12:30 mk.

VUOSIKOKOUS 1964

Suomen Radiosähkötäjälitto ry:n vuosikokous pidettiin ravintola Gambrinissa lauantaina 8. 2. 1964 klo 14.15 alkaen. Läsnä oli 18 jäsentä.

Liiton puheenjohtaja T. Nuotio avasi kokouksen, joka todettiin sääntöjenmukaisesti kokoonkutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Hän luki vuoden 1963 aikana kuolleiden SR:n jäsenten nimet. Vainajien muistoa kunnioitettiin seisaalleen nousten hetken hiljaisuudella.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin herra Sinkkonen ja sihteeriksi herra Miettinen.

Hallituksen laatima työjärjestysehdotus hyväksyttiin.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin herrat Elo ja Uotila sekä ääntenlaskijoiksi herrat Helsky ja Malinen ja heidän valvojakseen herra Tanskanen.

Vuoden 1963 toimintakertomus hyväksyttiin huomautuksitta ja samoin tilinpäätös sekä hallitukselle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Toiminnanjohtaja selosti käytyjä työehtosopimusneuvotteluja ja työehtosopimuksia. Luettiin hallituksen ehdotus talousarvioksi vuodelle 1964 ja käytiin se läpi kohta kohdalta. Muutamien puheenvuorojen jälkeen ehdotus hyväksyttiin.

Vuoden 1964 jäsenmaksut määräytyivät siis seuraaviksi:

laivoissa ja lentokoneissa palvelevilta	110,—
jäänmurtajissa ja rannikkoradioasemilla palvelevilta	55,—
muissa toimissa olevilta	15,—
uudet jäsenet (elleivät saa laivap.)	25,—
johon viimeksi mainittuun määrään sisältyy 10 markan suuruinen liittymismaksu.	

Jäsenmaksujen suoritusajat säilyivät entisinä:

- vähintään puolet jäsenmaksusta on suoritettava huhtikuun 1 päivään ja
- loput kesäkuun 1 päivään mennessä.

Vastaavasti on mainittujen määräpäivien jälkeen suoritetun jäsenmaksun yhteydessä maksettava joko puoli tai koko lisämaksu.

Lisämaksun suuruus on:

- laivoissa ja lentokoneissa toimivilta 5,—
- ja muilta 2,50

Lyhyemmän aikaa laivoissa toimivien jäsenmaksut määrättiin seuraavasti:

- alle 1 kk laivoissa toimineet maksavat oman jäsenmaksunsa lisäksi 20,—
- 30—90 vrk toimineet maksavat 1,— vrk
- yli 90 vrk toimineet maksavat täyden laivajäsenmaksun.

Herra Nuotio selosti oman toimistohuoneiston hankkimisen tarpeellisuutta ja hankkimismahdollisuuksia mainiten mm., että puolet tarvittavasta pääomasta on jo "Kipinän" tilillä. Hankinnan tarpeellisuudesta ja rahoituksesta keskusteltiin vilkkaasti. Kokous päätti, että osakehuoneisto hankitaan ja varmistaudutaan puuttuvan erän pankkilainan saannista, jotta hankinta voidaan suorittaa heti kun edullinen tilaisuus ilmaantuu. Hallitus veloitettiin seuraavana toimenpiteenä selvittämään millä tavoin saadaan varat pankkilainan kuoletuksiin ja korkoihin sekä ryhtymään selvityksen edellyttämiin toimenpiteisiin.

Herra Helin selosti laivaradiosähkötäjille tehdyn kyselyn vastauksista saamiaan etukäteishavaintoja eräiden kysymysten osalta. Asiasta keskusteltiin.

Luettiin hallituksen jäsenten vaalin tulos. Hallitus muodostui seuraavaksi: puheenjohtajaksi Tarmo Nuotio (49), varapuheenjohtajaksi Arvi Sinkkonen (42), hallituksen varsinaisiksi jäseniksi Erkki Koivisto (47) sekä Esko Tanskanen ja

26 §

Tämä sopimus on voimassa tammikuun 1 päivästä 1964 lukien joulukuun 31 päivään 1964 ja sen jälkeen vuoden kerrallaan, jollei osapuoli ole sitä irtisanonut. Irtisanomisaika — — —"

UUSIA ANSIOMERKKILÄISIÄ

Liiton vuosijuhlissa jaettiin kahdelle ansiotuneelle jäsenelle, puheenjohtaja Tarmo Nuotiolle ja hallituksen vakin.jäsen Esko Tanskaselle liiton kultaiset ansiomerkit n:o 11 ja 12.

Luovutuksen toimitti varapuheenjohtaja A. Sinkkonen, pitäen seuraavan luovutuspuheen. Häntä avusti toiminnanjohtaja E. Koivisto.

"Suomen Radiosähkötäjäliiton vuosikokouksen päättävä juhlatilaisuus on juuri meneillään.

Vuosikokous on kulunut radiosähkötäjäperinteitä noudattaen ja samoin tämä juhlatilaisuus heti alusta alkaen virittänyt meidät oikealle juhlamielille.

Senvuoksi on nyt sopiva ajankohta pysähtyä hetkeksi erääseen Liiton toiminnan kohokohdista, jonka aina muodostaa ansiotuneiden jäsenten näkyvä muistaminen.

Vuonna 1950 jaettiin Liiton ensimmäiset kultaiset ansiomerkit kolmelle Liiton toiminnassa ansiotuneelle. Näitä merkkejä on tähän mennessä jaettu kaikkiaan 10 kappaletta. Tilaisuudessa on tarkoitus ojentaa kultainen ansiomerkki kahdelle uudelle merkittävän toiminnan miehelle. Jako perustuu seuraavaan pöytäkirjanotteeseen, jonka pyydän saada lukea:

Ote Suomen Radiosähkötäjäliiton hallituksen kokouksen pöytäkirjasta, pidetty 16. 1. 1964 Helsingissä.

— — —

Aarto Helin (45) ja hallituksen varajäseniksi Veikko Jyvä, Esko Hallamaa, Pohto Mervi, Juhani Piispanen ja Ilppo Päivärinne.

Tilintarkastajiksi valittiin Torsti Virta ja Olavi Leino sekä heidän varamiehikseen Bror Blomqvist ja Kalevi Greis, jonka jälkeen toiminnanjohtaja luki jäsenmaksujen rästiluetelon. Jäsenmaksusääntävät tekivät 31. 12. 63 yhteensä 6.557,71 markkaa.

Toiminnanjohtaja kiinnitti kokouksen huomiota osanottajamäärän pienuuteen sekä tiedusteli kokoukselta mitä asian hyväksi arveltaisiin voitavan tehdä. Todettiin vähälukuisuus ennen muuta ajan ilmiöksi. Toiminnanjohtaja ilmoitti vuosijuhlaan osanoton olevan myös heikkoa, ja koska yleensä ravintoloihin joudutaan antamaan osanottajamäärään nähden takuita, saattaa tästä aiheutua liitolle menoja ellei vähimmäismäärää saavuteta. Mikäli naistoimikunta saataisiin jälleen naisradiosähkötäjäliiton toimesta herätettyä henkiin, saattaisi se elvyttää osanottoa. Kysymyksistä keskusteltiin ja todettiin, että vuosijuhlan pitämisestä ei haluta lisämenojen uhasta huolimatta luopua.

**JÄSENMAKSUN
SUORITUSAIKA
ON JÄLLEEN KÄSILLÄ!**

15 §

Todettiin, että pastori Tarmo Nuotio on toiminut liiton puheenjohtajana vuodesta 1954 lukien yhteensä kymmenen vuotta. Hänen panoksensa liiton päämäärien edistämiseksi on tänä aikana ollut erittäin suuri. Erikoisesti tekee tämän merkittäväksi se, että hän virka-asemansa sekä lukuisten muiden aikaavievien harrastuksiensa lisäksi on uhraannut aikaansa liiton tehtävien hoitamiseksi. Kiitollisuuden osoitukseksi puheenjohtaja Nuotio ansiokkaasta 10-vuotisesta toiminnasta liiton menestykseksi päätti hallitus yksimielisesti myöntää hänelle Suomen Radiosähkötäjäliiton kultaisen ansiomerkin no 11. Ansiomerkki päätettiin luovuttaa hänelle liiton vuosijuhlissa 8. 2. 1964. Nuotio ei ollut läsnä kokouksessa.

16 §

Todettiin, että liikennetarkastaja Esko Tanskanen on toiminut liiton hallituksen varajäsenenä vuosina 1949, 1950, 1951, 1953 ja 1959, liiton varapuheenjohtajana 1954 ja hallituksen jäsenenä vuosina 1960—63, eli yhteensä 11 vuotta. Lisäksi hän vuonna 1954 oli Radiosähkötäjä-lehden päätoimittajana. Kiitollisuuden osoitukseksi hänen monipuolisesta ja erittäin tuloksellisesta toiminnastaan liiton hyväksi, päätti hallitus yksimielisesti myöntää hänelle Suomen Radiosähkötäjäliiton kultaisen ansiomerkin no 12. Ansiomerkki päätettiin luovuttaa hänelle liiton vuosijuhlissa 8. 2. 1964. Tanskanen ei osallistunut asian käsittelyyn.

Kiittäen ansiomerkeistä puheenjohtaja Nuotio mm. toi julki toivomuksensa naistoimikunnan uudelleen muotoutumisesta vedoten erikoisesti naisradiosähkötäjiin.

MERENKULKUHALITUKSEN UUSI PÄÄJOHTAJA

Merenkulkuhallituksen pääjohtajan virkaan on tasavallan presidentti nimittänyt merenkulkuneuvos, merikapteeni, komentaja, varanotaari Helge Iivari Jääsalon.

Merenkulkuhallituksen pääjohtaja on syntynyt 19. 9. 1909 Pielisjärvellä, tullut ylioppilaaksi v. 1930, suorittanut Merisotakoulun merikadettikursin v. 1932—34, merivoimien kapteenikurssin vv. 1950—51, taistelukoulun esipuseerikurssin v. 1958 ja useita erikoiskursseja. Hän on suorittanut alemman oikeustutkinnon Helsingin yliopistossa v. 1941 ja saanut varanotaarin arvonimen v. 1949. Samana vuonna hänelle annettiin merikapteenikirja. Hän on palvellut nuorempana upseerina koululaiva Suomen Joutsenessa vv. 1934—35, vartiomoottoriveneen päällikkönä vv. 1935—36, Suomenlahden itäpiirin päällikkönä vv. 1937—39 ja 1940—41, merivartiorykmentin esikuntapäällikkönä vv. 1945—47 ja Saaristomeren merivartioston komentajana vv. 1950—58. Seuraavana vuonna hän tuli Rajavartiostojen esikunnan meriasiaosaston päälliköksi ja vuoden 1961 marraskuussa hänet nimitettiin merenkulkuhallituksen luotsi- ja majakkaosaston päällikkönä toimivan merenkulkuneuvoksen virkaan.

In Memoriam

Joulukuun 24 päivänä 1963 kuoli Tampereella radiosähkötäjä, lennonjohtaja Johan Aksel Ahmavuo. Hän oli syntynyt 12. 3. 1917 Oulussa. Keski-koulun hän kävi Tampereen lyseossa. Kansain-välisen II lk. radiosähkötäjän pätevyystodistuksen hän suoritti 19. 5. 1938 ja I lk tutkinon 28. 12. 1946. Lentosähkötäjän todistuksen hän sai 2. 11. 1951. Suomen Radiosähkötäjäliiton jäsenenä hän oli 20. 5. 1938 lukien. Laivaradiosähkötäjänä hän toimi seuraavissa laivoissa: 1938—40 Betty H, Inga ja Britannic, 1948—50 Alden, Aino Maria Nurminen ja Navigator sekä myöhemmin sijai-sena Fennia, Patria, Bjarmia, Najaden ja Outo-kumpu, yhteensä n. 5 vuotta. Puolustuslaitoksen palveluksessa Ilmavoimissa hän oli 1941—47, jon-ka jälkeen toimi lentosähkötäjänä Veljekset Karhu-mäki Oy:ssä. UK:n hän kävi 1940—41. Saksassa hän suoritti suuntimislennonjohtajakurssin 1944 ja Ilmavoimien lennonjohtokurssin 1945. Talvi- ja jatkosodassa hän toimi radiosähkötäjänä useilla ilmailuviestiasemilla sekä kompp. päällikkönä ja koulutusupseerina Ilmavoimien VK:ssa. Luutnan-tiksi hänet ylennettiin 1943. Saanut VR 4 s.a. ja Ts.mm.

Harrastuksena hänellä oli hiihto ja jalkapallo. Hän kuului aikanaan Tampereen Kotkiin ja Tam-pereen SK:n soittokuntaan. Hän oli Virkamies-liiton Tampereen piirin hallituksen ja Lennon-johtajain yhdistyksen hallituksen jäsen. Touko-kuusta 1951 lukien hän toimi lennonjohtajana Tampereen ilmailuviestiasemalla.

Virkaveljien ja laajan tuttava- ja ystäväpiirin lisäksi jäi häntä lähinnä suremaan puoliso Terttu Ahmavuo (os Karlsson) sekä 9 v. poika ja 4 v. tyttö.

Joulukuun 11 päivänä 1963 kuoli Helsingissä Antverpenin entinen meripastori Heikki Päiviö Merimaa. Hän oli syntynyt helmikuun 2 päivänä 1911. Suomen Merimieslähetyseuran palvelukseen pastori Merimaa tuli vuonna 1948 ja kolme vuotta myöhemmin hän siirtyi merimiespapiksi Antverpe-niin. Sieltä hän tuli Alppilan seurakunnan pasto-riksi, jossa virassa hän ehti olla vain vähän yli 3 kuukautta. Lähinnä jäivät häntä suremaan puo-liso, Hertta Merimaa ja kolme poikaa. Ruumiinsiunaus tapahtui joulukuun 21 päivänä 1963 Alppilan kirkossa, jossa saarnan piti meri-mieslähetyseuran johtaja rovasti Paavo Hytönen. Siunauksen toimitti Alppilan seurakunnan kirkko-herra asessori Kuula, avustajinaan pastorit Kianto ja Alhonsaari.

Liiton kukkalaitteen laskivat paareille puheen-johtaja Nuotio ja toiminnanjohtaja Koivisto.

MERIMIESPERINTEEN KERUUKILPAILU

Merimiesperinteen keruukilpailun aikaa on jou-duttu jatkamaan maaliskuun 1. päivään 1964.

Keruukilpailua varten Suomen Merimies-Unioni r.y. on lahjoittanut 1250 mk, Suomen Laivan-päällystöliitto r.y. 250 mk ja Suomen Höyry-laiva Oy 250 mk. Palkintolautakuntaan kuuluvat merikapteeni Paul Lindroos Laivanpäällystöliiton sekä O. Keitele ja P. Kinnari Merimies-Uniionin nimeäminä. Laitostamme edustavat prof. Ilmar Talve ja allekirjoittanut.

Tiedustelumme on tällä hetkellä saapunut noin 60 vastausta (n. 1700 liuskaa).

Kunnioittavasti

Turun Yliopiston Kansatieteen laitos
puolesta Toivo Tikkanen
fil.yo.

P.S.

Vastaukset, jotka olisi kirjoitettava 20 × 14 sm:n suuruisen arkin toiselle puolen, pyydetään lähettämään osoitteella: Suomalaisen Tiedeakate-mian Keräilytoimisto, Turun osasto, Kansatieteen laitos, Turku.

Viittaamme myös Radiosähkötäjän joulukuun 1963 numeroon.

JÄSENMAKSUSAATAVAT 31. 12. 1963 1963 + aikaisemmat:

Pentti Ellilä, Eero Erkkilä, Roy Harju-Jeanty, Paavo Harteela, Erik Heyno, Matti Härkönen, Jarmo Jääskeläinen, Arvo Koponen, Urpo Korppi, Therese Kähre, Erkki Kähö, Antti Lahti, Jukka Laitila, Leo Lehtonen, Raimo Lehtonen, Timo Mallasto, Lennart Mattson, Erkki Miettinen, Unto Montonen, Orvo Mutikainen, Esko Pasanen, Harry Piililä, Jouko Siivonen, Allan Sointamo, Hugo Soljo, Risto Sorvali, Pekka Timola, Olavi Tuovila, Oiva Vanhanen, Urho Vuorio, Yrjö Lehtimäki, Fredrik Lehto.

1963

Antero Aaltonen, Pekka Ahola, Risto Alanne, Erkki Anttila, Harry Aro, Kalevi Attila, Esko Elo, Raoul Gothoni, Guy Grahn, Pauli Halttunen, Ahti Harvisalo, Kauko Hyvärinen, Tauno Jarasto, Reima Jokinen, Karl-John Jungell, Ensio Kaup-pila, Heikki Kemppi, Matti Ketola, Matti Kokko-nen, Pekka Kostamo, Rolf Lemberg, Jorma Leppämäki, Matti Lindroos, Kaj Lindström, Arvo Louhisola, Anders Mattson, Esko Nevalainen, Per Nyback, Esko Paakkarinen, Pertti Pessi, Juhani Piessa, Arvi Poijärvi, Asser Pätynen, Arvo Pöyhö-nen, Erkki Saario, Rolf Sjösten, Kurt Skogström, Jaakko Skyttä, Pekka Soini, Örn-Ulf Sonntag, Teuvo Teikko, Seppo Torniainen, Auvo Tuppurainen, Nils Westerholm, Seppo Wilen, Bertel Virkkua-ma, Reijo Virtanen, Reino Väänänen, Frej Ahl-qvist.

HELMI

salaperäinen hohtokivi

Helmeä ei tarvinne esitellä. Jokainenhan sellaisen on nähnyt ja tietää, että se on pieni ja pyöreä ja hohtaa himmeästi.

Niinpä niin. Mutta jokainenpa ei tiedä, että ei helmi suinkaan aina ole niinkään pieni eikä ollenkaan pyöreä eikä edes hohdakaan. Ei himmeästi enempää kuin kirkkaastikaan. Tosiasiassa vain perin pieni osa kaikista maailmassa löydettyistä tai viljellyistä helmistä on pyöreitä. Jos esimerkiksi ajattelemme todellista, aitoa, ns. orientaalista helmeä, on tarkastelun tulos yllättävä. Tavallinen helmensukeltaja saattaa päivässä nostaa merenpohjasta tuossa kolmentuhannen vaiheilla simpukoita. Ensinnäkään jokaisessa simpukassa ei helmestä ole jälkeäkään ja jos kaikista löydettyistä helmistä kaksi tai kolme on koruluokkaa, on tulosta pidettävä erittäin hyvänä. Tosiasia onkin, että helmenkalastaja ansaitsee huomattavasti enemmän simpukankuorten helmiäisellä kuin itse helmillä. Sanottakoon tässä vielä sekin, että kun puhutaan orientaalisesta helmestä, ei se suinkaan tarkoita sitä, että helmi olisi löydetty nimenomaan itämailta. Helmen orientilla tarkoitetaan sen hohtoa.

Muistan vieläkin kohta neljänkymmenen vuoden takaa, miten vanha historianopettajani innostuneena kertoi, miten vanhoista egyptiläishaudoista oli löydetty jalokiviä ja kultaa ja helmiä. Vaikka tunnenkin yhä vieläkin suurta kunnioitusta opettajaani kohtaan, on kuitenkin sanottava, että tuo hänen väitteensä ei voinut pitää paikkaansa. Kullan ja jalokivien osalta kylläkin, mutta helmen kohdalta varmastikaan ei. Asianlaita on nimittäin niin, että helmen elinikä on yllättävän lyhyt. Korkeintaan puolisentoistasataa vuotta.

Tämä yllättävä tosiseikka johtuu siitä, että helmi ei — vastoin yleistä luuloa — ole yksinomaan kalkkia. Tarkemmin sanottuna kalsiumkarbonaattia. Helmen pääainesosana kalkki kylläkin on — jopa kahdessakin eri muodossa, mutta erittäin tärkeätä osaa näyttelee myös muuan aine, conchioliini. Tämä viimeksimainittu on puhtaasti orgaanista, mustanpuhuvaa ainetta, jonka simpukka itse valmistaa ja jonka tehtävänä on pitää kalkkikiteet kiinni toisissaan. Toisin sanoen olla liimana. Niinkuin kaikki orgaaninen aine, niin conchioliinikin ajanmittaan vanhenee ja pilaantuu ja menettää tehonsa. Se tulee hauraaksi ja viimein murenee ja samalla murenee myös helmi. Toistaiseksi ei tunneta mitään keinoa, millä tuo merkillinen liima saataisiin säilymään tehokkaana.

Tuo helmelle niin tyypillinen himmeä hohto, orientti, johtuu siitä, että kalkkikiteet ovat päällekkäin äärettömän ohuina kerroksina ja kun valo taittuu niissä eri lailla, syntyy juuri tuo merkillinen valoisuus, jota ei missään muualla luonnossa tavata.

Helmi on kautta aikojen ollut suosittu korukivi. Sanotaan nyt sitä niin, vaikkei se jalokivi ole-

kaan siinä mielessä kuin esimerkiksi timantti. Varmasti sitä on jo hyvinkin varhaisina aikakausina käytetty. Keskiäikaa voidaan kuitenkin pitää helmen todellisenä valtakautena. Silloin se oli ylivoimaisesti yleisin somiste eikä tyydytty vain kantaamaan helmikoruja, vaan noita kaunokaisia jopa ommeltiin vaatteisiinkin. Päähineisiin nimenomaan. Tämän voimme helposti todeta katselemalla jonkun renesanssiajan silmäntekevän muotokuvaa.

Luonnonhelmet ovat harvinaisia ja siitä johtuen kalliita. Eipä ihme, jos helmiä jo varsin varhain on yritetty valmistaa. Vaihtelevalla menestyksellä. Useimmiten jäljennöksen tuntee jo ei-ammattimieskin, mutta on kyllä olemassa erinomaisen hyviäkin jäljitelmiä.

Jonkinlainen välimuoto aidon ja tekohelmen välillä on ns. kulttuurihelmi — mitä ei missään tapauksessa pidä sekoittaa ns. japanilaiseen helmeen, joka on vallan muuta. Oikeastaanhan kulttuurihelmikin on sikäli aito, että sen pintakerros on oikeata, simpukan valmistamaa helmiainetta. Keinotekoista taas siinä on se, että ihminen on antanut alkusysäyksen helmen synnylle. Vain ammattimies voi erityisillä laitteilla varmasti erottaa kulttuurihelmen aidosta. Maallikon on turha yrittääkään.

Me pidämme helmenviljelystä aitojapanilaisena puuhana. Ja kyllähän se sitä tietysti sikäli onkin, että tuskin kenelläkään muulla kuin japsilla on tarvittavaa kärsivällisyyttä. Itse keksintö ei ole japanilainen vaan kiinalainen.

Jo hyvinkin kauan helmenviljelystä on kokeiltu, mutta vasta äskettäin lähes satavuotiaana kuollut japanilainen Kokichi Mikimoto kehitti menetelmän kannattavaksi. Kokeilua kesti kymmeniä vuosia, ennenkuin mistään todellisesta viljelystä kannatti puhua. Se oli sen vuoksi pitkäpiimäistä hommaa, että oli odotettava kokonaista viisi vuotta, ennenkuin oli mahdollista todeta, oliko koe onnistunut. Tuon ajan nimittäin kestää simpukan erittää helmiäissydämen päälle n. puolen millin helmikerroksen.

Kulttuurihelmen sydämenä käytetään nykyisin pyöreäksi sorvattuja simpukankuoren palasia. Niiden istuttaminen simpukkaan ei kuitenkaan ole niinkään yksinkertaista. Ei riitä, että sellainen pikku pallo työnnetään eläimen sisälle. On tehtävä kokonainen operatio — oikeastaan kaksikin. Jokainen helmi vaatii ainakin kahden simpukan hengen. Ensinnä otetaan leikkaamalla osterin vaipasta pieni palanen. Sen päälle pannaan sydän ja sitten pala kurotaan umpeen ikäänkuin pieneksi pussiksi. Tämän jälkeen avataan elävä simpukka ja viilletään sen vaippaan haava, johon tuo pussi työnnetään. Tuota pikaa pussonen sulautuu simpukan vaippaan samaksi kudokseksi ja rupeaa erittämään helmiäistä tuon ärsyttävän kappaleen päälle. Helmi on ruvennut syntymään.

MERIMIESELÄKE ON SUOJATTU INFLATIOILTA

Tällainen käsitelty simpukka pannaan nyt takaisin veteen. Ei kuitenkaan summamutikassa paiskat. Tarkoitukseen käytetään metallilankahäkkejä, joissa kussakin on paljon simpukoita. Laatikot upotetaan tarkoin valittuun veteen ja siellä ne sitten saavat olla jonkun aikaa kaikessa rauhassa. Mutta niinkuin kaikkia muitakin kotieläimiä, simpukoitakin on hoidettava. Tietyin väliajoin nostetaan häkit ylös, simpukat pestään ja poistetaan mahdollisesti kuolleet yksilöt. Ja taas ne pääsevät omaan elementtiinsä.

Niinkuin kaikki tiedämme, varsinkin helminauhat ovat tavallisimmin kootut eri kokoisista helmistä. Ottaen huomioon luonnonhelmien harvinaisuuden, on aivan luonnollista, että jo varsin vaatimattomankin nauhan kokoaminen on tavattoman työn ja vaivan takana ja siksi kallista. Syntyyhän tuollaisen parhaiksi kaulan kiertävän nauhan hinnaksi jopa puolisen miljoonaa jos helmet ovat erityisen hyviä ja virheettömiä. Tavallisen ihmisen ei sellaista kannata ajatellakaan.

Ratkaisun tähän pulmaan — eikä ollenkaan hassumpi ratkaisu olekaan — tuo kulttuurihelmi. Kun tiedetään, että helmi on valmis viidessä vuodessa ja helmiainetta on pinnassa puolisen millia, on melkoisen helppoa saada aikaan juuri tietyn kokoisia helmiä vaihtelemalla sydämen kokoa. Hintakaan ei nouse kovin huimaavaksi. Jo parilla, kolmellakymmenellä tuhannella saa hyvin kauniin helminauhan, jota kukaan ei voi mennä väittämään keinotekoiseksi.

Kokemuksesta tiedän, että varsinkin merimiehille maailman satamissa tarjotaan ostettavaksi kaikenkaltaisia koruja ja nimenomattainkin helminauhoja. Ne ovat melkein aina täysin arvotonta rihkamaa, jota ei pidä mennä ostelemaan. Yksinkertainen keino erottaa jäljennös oikeasta helmestä on hiljaa hangata sitä etuhampaista vasten. Jos helmi tuntuu liukkaalta ja sileältä, on varmasti kysymyksessä väärennys. Jos taas kuuluu hienoinen krahiseva ääni ja helmi vaikuttaa ikäänkuin heikosti karkealta, voi olla kysymyksessä oikea tai ainakin kulttuurihelmi. Aivan varma merkki ei tämäkään sentään ole, mutta ainakin karkeat petosyritykset voidaan välttää.

Ylimalkaan ei pidä mennä ostelemaan yllättävän halpoja helmiä. Aidot helmet ovat hyvin kalliita. Niitä ei kukaan yksinkertaisesti voi myydä halvalla — elleivät nyt sitten ole varastettuja. Ja sadoissa markoissa lasketaan kulttuurihelmienkin hinnat.

Niinsanottu japanilainen helmi on asia erikseen. Siinäkin kyllä osa on oikeata tai kulttuurihelmeä, mutta alaosa vain helmiäistä ja jo hyvinkin vaatimattomalla suurennuslasilla voi nähdä liitoksen. Tietyssä mielessä kulttuurihelmeä voidaan pitää aitona, japanilaista helmeä taas on katseltava teko-helmenä.

Suomenkin vesissä kasvaa helmisimpukoita samoin kuin muidenkin pohjoismaiden. Suomalainen helmi on väriltään hyvin vaalea, melkein valkoinen ja sitä pidetään laadultaan hyvin hyvänä. Takavuosina sitä kuitenkin pyydettiin niin paljon, että koko simpukkakanta oli hävitä sukupuuttoon ja nykyisin se onkin kokonaan rauhoitettu.

Kun useimmat jalokivet pääsevät parhaiten oikeuksiinsa tekovalossa, helmeä on aina arvosteltava

Merimieseläkejärjestelmää laadittaessa kiinnitettiin erityistä huomiota siihen, että rahan arvon aleneminen ei pääsisi vaikuttamaan eläkkeiden reaalista ostoarvoa vähentävästi. Tämän vuoksi otettiin lakiin määräyksiä, joiden tarkoituksena toisaalta on saada eläkkeiden arvo seuraamaan merimiestoimessa maksettavien palkkojen kehitystä ja toisaalta turvata eläkekassan omaisuus.

Kun eläke myönnetään, määrätään sen suuruus sen keskimääräisen palkan perusteella, mikä vakuutetulla oli ennen eläkkeelle siirtymistään. Näin ollen on eläke myöntämishetkellä vallitsevan hintatason mukainen.

Sen jälkeen kun eläke on myönnetty, korotetaan juoksevia eläkkeitä säännöllisin väliajoin samassa suhteessa, kuin mitä merimiesten palkat ovat nousseet, ja eläkkeitä onkin nostettu hyvin huomattavasti. Tähän asti toimeenpannut korotukset ovat vaikuttaneet eri vuosina alkaneisiin eläkkeisiin seuraavasti:

Eläke alkanut	Korotus
vuonna	%
1956	77
1957	66
1958	48
1959	35
1960	26
1961	17
1962	7

Taulukosta selviää, että suoritettut korotukset runsaasti korvaavat elinkustannuksissa vastaavana aikana tapahtuneen nousun elinkustannusindeksin mukaan mitattuna.

Sen johdosta, että eläkekassan omaisuus on sijoitettu ja sijoitetaan silmälläpitäen omaisuuden reaaliarvon säilymistä, voidaan eläkkeiden korotukset rahoittaa näin saatavalla tuotolla, ilman että vakuutusmaksuja olisi tarpeen korottaa tai rasittaa nykyistä merenkulkijapolvea eläkkeensaajien indeksikorotuksia maksettaessa muullakaan tavoin.

Eläkekassan hallitus on laatinut ehdotuksen sellaisten muutosten saamiseksi merimieseläkelakiin, joilla entistään tehokkaammin voitaisiin turvata eläkkeiden reaaliarvon säilyminen.

J. O.

päivänvalossa. Silloin sen kauneus pääsee parhaiten oikeuksiinsa. Japanin suuret helmihuutokaupat, joissa myydään vuoden sato, pidetään aivan tiettyinä vuodenaikoina ja määrättyinä kellonaikoina, jolloin valaistus on edullisin. Ne ovat, muuten, siitä erikoisia nuo huutokaupat, että ei sinne kuka tahansa saa tolskia sisälle. Niihin kutsutaan ostajat.

Antti

RADIOSÄHKÖTTÄJÄ

LENTOLIIKENTEEN PALVELUKSESSA

On kulunut jo vuosikymmeniä siitä, kun ensimmäisessä suomalaisessa lentokoneessa istui radisti omalla pallillaan. Varsinaisesta lennonvarmistuksesta ainakaan sen nykyaikaisessa muodossa ei silloin ollut juuri tietoaakaan. Lennot oli pakko suorittaa pääasiassa kauniiden ilmojen vallitessa. Kuitenkin, vaikka sähkötyksellä pelataan enää hyvin vähän, on lentoliikenteen palveluksessa lukuista joukko radiosähköttäjiä, mutta heidän tehtävänsä ovat viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana oleellisesti muuttuneet. Koska useilla virkaveljillä lienee vanhentuneet käsitykset radiosähköttäjästä tehtävistä nykyisessä ilmailussa tahdon valaista asiaa.

Ne sähköttäjä, jotka tulivat siviili-ilmailun palvelukseen suuntimosähköttäjiksi ovat joutuneet kokemaan melkoisen muutoksen ammatissaan. Silloin suuntimoaikaan oli sähköttäjä se, joka antoi titaustella koneelle oikeat suunnat kentälle ja välitti säätiedot ym. Nykyisin tehdään aivan samaa joskin paljon "hienommin". Jokainen nykyisin ilmailun palveluksessa oleva sähköttäjä on saanut lennonjohtajakoulutuksen ja hoitelee jokapäiväistä leipätyötään lennonjohdosta käsin. Lähilennonjohdossa eli tornissa hän valvoo lentoliikenteen turvallisuutta pitäen yhteyttä alueellaan lentäviin koneisiin.

Kun tiedämme nykyaikaisen suihkujättiläisen nopeuden lähentelevän tuhatta kilometriä tunnissa ja että vilkkaimilla alueilla on ilmassa tungosta, niin voimme aavistaa miksi sähkötyksen on ollut väistyttävä syrjään. Tietojen — lennonjohtoselvitysten — välittäminen koneille ts. suoraan ohjaajalle vaatii nopeutta ja ennen kaikkea varmuutta. Mitkään atmosfääriset häiriöt eivät saa tulla kysymykseen, vaan liikenteen on saatava tapahtua ilman häiriöitä. VHF-radiopuhelimethan ovat melko immuuneja ilmastohäiriöille, joten ne ovatkin ilmailun käytössä niin lentokoneissa kuin lennonjohdoissakin. Maayhteydet ovat teleprint-yhteyksiä, joita hoitavat naisviestittäjät kunkin lentokentän kaukokirjoitinkeskuksessa. Kaikki sanomien vaihto tapahtuu pääasiassa tätä tietä. Maayhteyksiin kuuluu lisäksi erityinen ns. network-verkko, joka toimii puheella HF-jaksoilla, ja jonka tarkoituksena on varmistaa toisia lennonvarmennusyhteyksiä. Lennonjohdoilla on käytössään erikoiset suorat lennonjohtopuhelimet, joilla nappia painamalla saadaan yhteys mihin lennonjohtoon tahansa. Tosin Suomessa vasta eteläiset kentät ovat saaneet tällaiset nopeat yhteydet.

Nyt sitten tuntuukin siltä, että kun titaus on jäänyt muutamaan prosenttiin, niin lopun ajan saa sähköttäjä vetää lonkkaa. Mutta niin mukavasti asiat eivät sentään ole. Muita tehtäviä on tullut jokaisen kadonneen titausprosentin tilalle.

Lennonjohtopalvelun tehtävänä on yhteentörmäysten estäminen ilma-alusten välillä, ilma-alus-

ten ja kenttäalueella olevien esteiden välillä sekä ilmaliiikenteen jouduttaminen ja järjestyksen ylläpitäminen sen kulussa. Kuinka nuo asiat sitten hoidetaan käytännössä? Yksityiskohtainen selostaminen vaatisi monta Radiosähköttäjää, joten meidän on tyydyttävä jonkin verran ylimalkaiseen katsaukseen.

Maa on jaettu lennonjohtoalueisiin ja eri kenttiä yhdistävät lentoväylät, joita pitkin aikataulunmukainen lentoliikenne pääasiassa tapahtuu. Ilma-alus on aina lennolla ollessaan jonkin tietyn lennonjohdon valvonnassa. Jos samalla väylällä on useampia koneita yhtäaikaan liikkeellä on lennonjohdon asiana porrastaa koneet siten, että niiden välillä on joko määrätty korkeus- tai aikaväli, joka takaa, ettei yhteentörmäysvaaraa ole olemassa. Koneet ilmoittautuvat lennonjohdolle määrättyjen radiomajakoiden yläpuolella ilmoittaen lentokorkeutensa, lento-olosuhteet sekä ajan milloin arvioi saapuvansa seuraavan ilmoittautumispaikan yläpuolelle. Jos samalle kentälle on tulossa useampia koneita yhtäaikaan laskuun on lennonjohdon järjestettävä niiden lähestymisjärjestys sellaiseksi, että turvallisuusminimit säilyvät. Lähestymisselvityksen yhteydessä annetaan koneelle säätiedot, ohjeet korkeuden vähentämiseksi, käytössä olevan kiitotien numero, ilmanpaineen arvo sekä monet muut asiaan vaikuttavat tekijät. Lähtevälle koneelle annetaan rullausohjeet lähtöpaikalle sekä selvitys, joka sisältää ohjeet lentokorkeudesta määräkentälle sekä mahdolliset muun liikenteen aiheuttamat korkeus- tai suuntarajoitukset startin jälkeen. Mikäli lentokentälle on saapuvaa ja lähtevää liikennettä samanaikaisesti ja lento tapahtuu mittariolosuhteissa ts. pilvessä, on koneet porrastettava tiettyjen menetelmien mukaan, jotta yhteentörmäyksiä ei pääse tapahtumaan.

Lähilennonjohdosta eli tornista valvotaan lentokentän kuntoa, sinne kenttähuolto antaa ilmoituksensa kiitoteiden sekä kiitotievalaistuksen kunnosta sekä yleensä kaikesta, jolla on tekemistä lentoturvallisuuden kanssa. Tornissa ovat kaikkien lentokentän elintärkeiden laitteiden valvontamittarit. Vian ilmetessä lähetetään siitä erityinen notamsähke muille lentokentille sekä ilmoitetaan päivystävälle viestiteknikolle toimenpiteitä varten. Ne ajat, jolloin sähköttäjä lähti meisseli kourassa majakan lähetintä korjaamaan ovat olleet ja menneet. Nykyaikaiset laitteet ovat siksi vaativia, että niiden kanssa pärjää vain varta vasten tehtävään koulutettu teknikko.

Lennonjohtajien koulutus tapahtuu Helsingin lentoasemalla ollen peruskurssin pituus vajaan vuoden. Oppilas hyväksytään vasta erityisen lennonjohtopelin sekä tietopuolisen tentin läpäistyään ja saa hän silloin lähilennonjohtajan kelpuutuksen. Alue-, lähestymis-, ja tutkalennonjohtajan tie on pitkä ja ohdakkeinen. Kertaus on opin äiti ja niinpä lennonjohtajatkin joutuvat säännöllisesti määrääjain kertaus- ja jatkokursseille.

Istuessasi vaikkapa lentokoneessa matkalla laivallesi voit rauhassa syventyä katselemaan alla viliseviä maisemia tai lueskelemaan päivälehden — jonka ystävällinen ja hymyilevä lentoemäntä Sinulle tuo — palstoja, sillä lennolla on koneesi jatkuvan tarkan valvonnan alaisena.

Erkki Kurvinen

ATLANNILTA

Timperi on taas palannut matkalta. Tällä kertaa lännestä päin. Ja kummia kuuluu. Niitä tavannut mukaisia merimies sellaisia. Kertoi tavanneensa lentävän suomalaisen. Ei. Ei Paavo Suurta, vaan sellaisen oikean lentävän suomalaisen. Tiedättehän. Jos kerran on lentävä hollantilainen, niin tietysti myös suomalainen. Siellä se oli ollut kauniina tyyneenä päivänä keskellä Atlantia. Minkätähden meriseikkailujen ihmeet tapahtuvat yleensä "keskellä Atlantia", on toistaiseksi selvittämätöntä. Ei se lentävä suomalainen kylläkään lentänyt, vaan lojui paikallaan. Kovin oli suuri ja oudon näköinen. Ei ollut höyry, muttei purjealuskaan. Ei oikein sitä, eikä tätä. Timperi oli saanut määräyksen ottaa neljä miestä, ja lähteä tutkimaan tuota outoa merenkulkijaa.

Tullessaan lähemmäksi erotti Timperi keulassa nimen: "Finnfan". Englantia sitä nykyään pitää olla, kun hienoja ollaan. Keulassa oli kaljuunakuvakin. Kaunis neito. Vaan pahasti oli neidosta maali rapissut. Kaikenlaista törkyä kerääntynyt pintaan. Vaan annahan olla. Kun taas myrsky alkoi, kyllä sinut silloin puhdistetaan ja kaunistetaan, kertoi Timperi tuumiskelleensa.

Oudolta oli tuntunut kiivetä tuollaiseen alukseen. Ja oudolta näytti kannella, kertoi Timperi. Siellä oli pitkälti toistasataa matruusin tapaista. Olisi niitä kuulemma pitänyt oikeastaan olla tasan kaksisataa, mutta suuri osa oli aina poissa, ties missä olivat. Kaikki paikalla vain palkkapäivinä. Timperi kysyi kapteenia. Ei ollut tavattavissa. Ei saanut häiritä. Kapteeni yritti kuulemma parhailaan korjata kompassia, mikä itsepäisesti näytti vain itään ja länteen. Ei koskaan omaa pohjois-etelä suuntaa. Muuten alus oli ikäänkuin myrskyn jäljiltä. Suuri kappale ahterin styyrpuurin puoleisesta reilingistä tipotiessään. Alus tuntui kuitenkin täysin merikelpoiselta.

Teillä näkyy olevan sekä savupiippu, että purjelaivan takila, mutta paikallanne seisotte, ihmetteli Timperi. Oli kuulemma polttoaine loppunut. Lopuksi purjeetkin poltettu. Tähän pysähdyttiin. No mitäs lastina on. Matkustajia etupäässä. Puoli viidettä miljoonaa. Onpa siinä joukkoa. Juu. Ja ne hän ne siellä alhaalla ovat hoitaneet höyryn saantia. Mutta nyt on kaikki mennyt. Vaatteensakin työntäneet, housuja paitsi, pannujen alle. Nyt kaikki kaput. Mitenkäs te niin vähin polttoainein matkaan läksitte. Olihan sitä lähdetäessä. Kuu-den solmun laivahan tämä oikeastaan on. Sillä vauhdilla olisi polttoaineen pitänyt riittää. Vaan suurin osa meistä on kotoisin Huittisista. Kovasti kaivattiin kotipuoleen. Päätettiin ajaa kahdentoista solmun vauhtia. Puolta nopeammin päästäisiin perille. Puolta vähemmän aikaa kulutettaisiin polttoainetta. Kyllä ne jotkut, muka asiantuntijat, väittivät polttoaineen sillatavoin loppuvan kesken. Mutta onhan matematiikka tähän saakka pitänyt paikkansa. Oli miten oli, tässä seistään.

Oli ajateltu valmistaa niistä jäljellä olevista housuista lumppupaperia, sellaista sitkeää setelipaperia muistuttavaa, ja tehdä siitä uudet purjeet. Oli paperikonekin, mutta sen hoitaja ei suistunutkaan

KUKKALÄHETYSTEN KULJETUSMAKSUT

1. 1. 1964 ALKAEN

0:80	Helsinki	3:35	Pihlajamäki
	Kantakaupunki		Otaniemi
1:35	Arabia		Tapiola
	Kulosaari		Hakalehto
	Käpylä		Westend
	Kätilöopisto		P-Kaarela
	Lauttasaari	3:90	Kaivoksela
	Meilahti		Jollas
	Allergia sairaala		Laajalahti
	Munkkiniemi		Lintuvaara
	Pasila		Pukimäki
	Ruskeasuo		Santahamina
	Tilkka		Vartiokylä
	Toukola		Malmi
1:70	Etelä-Haaga	4:45	Frihers
	Munkkivuori		Kauniainen
	Niemenmäki		Kilo
2:25	Herttoniemi		Kontula
	Maunula		Mankkaa
	Oulunkylä		Matinkylä
	Kustaankartano		Mellunkylä
	Pirkkola		Puistola
	Kuusisaari		Rajakylä
	Vanhakaupunki		Tapanila
	P. Haaga		Viherlaakso
	Vanhakäpylä		Niittykumpu
2:80	Pajamäki		Tuomarinkylä
	Pitäjänmäki		Vesala
	Roihuvuori		Vaarala
	Tammisalo	5:60	Espoo kk
	E-Kaarela		Lähteranta
	Lehtisaari		Kallvik
3:35	Kaskisaari		Vuosaari
	Laajasalo		Tikkurila
	Leppävaara		Honkanummi
	Marjaniemi		Muualla maassa 3:— mk
	Myllypuro		Sepeleet lisää 1:70 mk
	Pakila		Suruvihkot, korit 1:35 mk

antamaan konetta tähän tarkoitukseen. Suo siellä, vetelä täällä. Lopuksi eräs punatukkainen tyytyväisen näköinen kaveri sanoi tietävänsä hyvän keino. Laivan pohjassa oli eräiden suuryhtiöiden valmistama niinsanottu "pohjaventtiili". Se kun avataan, niin päästään kiihtyvällä vauhdilla päämäärään. Maan tuntumaan. Matkaa olisi vain n. kolme kilometriä suoraan alaspäin.

Ei tuntunut keino toisia miellyttävän. Jatkoivat vaan toinen toisensa syyttelyä polttoaineen tuhlauksen johdosta. Timperi kertoi siinä hieman vilkuilleensa ympärilleen, jopa ruumaankin. Dollarihymyjä, televisioita, ylellisyystavaroita vaikka min-kälaisia, lojui vähän kaikkialla, sekä kannella, että kannen alla. Työntäisivät nuokin pannujen alle, tai jos vain yhteisvoimin puhaltaisivat vaikka min-kälaiseen purjetilkkuseen, niin paikaltaan pääsisivät. Mutta kun ei, niin ei. Joten olkoot kuin ovat. Niinpä soudimme omalle laivallemme. Kerroin kipparillemme, ettei niillä mitään todellista hätää ole. Kyllä ne siitä lopuksi selviävät. Vaan toistaiseksi se lentävä suomalainen lojune siellä edelleen, ellei lie lentoon lehahtanut.

Fnr

LAIVAUURHEILU 1963

Merenkulun pohjoismainen yleisurheilumaaottelu						
Kerr.			Alukset		Osanott.	Miehet N. Pisteet
Norja	1,0	281	4.930	4.709	221	3.342.747
Suomi	3,0	59	1.270	1.217	53	2.537.895
Ruotsi	1,2	115	2.035	2.013	22	1.499.531,6
Tanska	2,5	56	1.062	1.047	15	1.406.390

SUOMEN TULOKSET

Alukset	Jaetut pisteet	Miehistö-luku	Pisteet
1. MS TITANIA	1.723,0	24	41.353
2. MS FINNWOOD	1.699,3	23	39.084
3. SS FENNIA	1.531,7	27	41.358

HENKILÖKOHTAISET TULOKSET

Yleisurheilu

Miehet

Senior 100 m juoksu

1.	Huupponen Juhani	MT WIRMA	12,1 sek
2.	Kavander Arild	MS NANCY	12,2
	Oksanen Per Erik	MS MIRA	
	Flink Risto	MT WIRMA	12,4
5.	Virnes Kalervo	MT WIRMA	12,4
	Ingberg C	MS SIRIUS	
	Merilahti Erkki	MS FINNEAGLE	
	Ekholm Gunnar	MS ECKERÖ	

Senior Kuula

1.	Pennanen Veli	JM VOIMA	12.86 m
2.	Mustamaa Seppo	JM VOIMA	12.79
3.	Laine Olavi	MT HAVSKAAR	12.33

Senior Pituus

1.	Lantta Erkki	MS FINNWOOD	5,96 m
2.	Vahala Antti	MS TITANIA	5,81
3.	Saikkonen Olavi	JM VOIMA	5,66

Senior Korkeus

1.	Vahala Antti	MS TITANIA	1.68 m
2.	Lantta Erkki	MS FINNWOOD	1.64
	Aarnio Allan	MT WIRMA	
4.	Heinimäki Jaakko	MS RAMSÖ	1.63
	Nordberg Göran	MS NANCY LEE	1.60

Senior Neliottelu

MS FINNWOOD	2.164 p1.	Lantta Erkki
MS TITANIA	2.164	Vahala Antti
MS FINNEAGLE	1.813	3. Hietala Reino

Oldboys 4-ottelu

1.	Backman Alvar	MT HAVSKAAR	1.638
2.	Arponen Erkki	MS FINNSAILOR	1.554
3.	Wikberg Pentti	MT JURMO	1.527

Veteraanit Neliottelu

1.	Kylmä Tauno	MS FINNBIRCH	1.467
2.	Kyyrö Viljo	MS NAANTALI	1.305
3.	Österbacka Einar	SS REGULUS	1.227

TOIMIPAikkojen VAIHDOKSIA

31. 1. 1964 mennessä

13.11.-63	Nils Hellen	ha Contina
23. „ „	Juha Kopponen	ma Castor
1.12. „	Bertel Österlund	ha Ariel
2. „ „	Eero Erkkilä	ha Sisal
„ „ „	Ossi Komppa	ma Titania
„ „ „	Olavi Makkonen	ha Margarethe Paulin
4. „ „	Ensio Kauppila	ma J. W. Paulin
„ „ „	Esko Nurminen	ma Hansa Express
8. „ „	Taneli Nousiainen	ha Aallotar
9. „ „	Guy Grah	ha Lonsi
„ „ „	Mauno Kiiliäinen	ma Lapponia
10. „ „	Heikki Gartz	ha Rigel
„ „ „	Erkki Mustonen	ma Taurus
„ „ „	Pentti Virolainen	ma Tellus
12. „ „	Seppo Jaamala	va ha Elise Schauman

4 x 100 m viestijuoksu

1.	JM VOIMA	51,1 sek
	(Saikkonen Mauri, Mustamaa Seppo, Saikkonen Olavi, Mäkelä Veikko)	
2.	MS FINNBIRCH	51,8 sek
	(Nurmi Erpo, Miettinen Pertti, Gustafsson Guy, Lahdelma Pekka)	
3.	SS FENNIA	52,1 sek
	(Virtanen Kauko, Lehvonen Hannu, Halonen Veikko, Lönnström Aki)	

4 x 50 m viestiuinti

1.	JM SAMPO	2.46,0 min
	(Natunen Jorma, Nisunen Jere, Hakamäki Seppo, Heinilä Arttu)	
2.	MS TITANIA	2.53,6 min
	(Antell B R, Rihtniemi M, Malinen Pauli, Örnberg Lars)	
3.	MS FINNPULP	2.55,3 min
	(Helminen Harri, Virtanen Taisto, Solmu Antti, Ämmälä Juhani)	

Soutu

1.	MS FINNBIRCH	29 pist.
2.	MS HERAKLES	11
3.	SS FENNIA	7

Prosenttiuinti

1.	MS FINNBIRCH	100 %
2.	MS WHITE ROSE	70,2
3.	MT NUNNALAHTI	68,3

Jalkapallo Suomi-sarja

1.	MS CORONA	4 4 0 0	49 — 3	8+0	8 p
2.	SS AMRA	1 1 0 0	5 — 0	2+1	3
3.	MS TITANIA	1 1 0 0	4 — 2	2+1	3

Kävely

1.	MS FINNBIRCH	1.177 p
2.	JM VOIMA	866
3.	MT JURMO	591

Kävely (mieskoht.)

1.	Gösta Järvenpää	82	FINNBIRCH
2.	Aarne Järvinen	81	FINNBIRCH
3.	Tauno Kylmä	67	FINNBIRCH

SR:N TOIMINTAA JA TIEDOTUKSIA 1. 12. 1963 — 31. 1. 1964

Liiton hallituksen kokouksia on pidetty joulukuun 11, 20 ja 30 päivänä 1963 sekä tammikuun 4, 16 ja 20 päivänä 1964.

Liiton jäsenluettelosta on poistettu radiosähköt-
tāja, lennonjohtaja Johan Aksel Ahmavuo, jäsen-
numero 324, joka kuoli 24. 12. 1963 Tampereella.

Radiosähköt-
tāja, instrumenttitekniikko Eino Ola-
vi Kannistolle, jäsennumero 701, myönnettiin hä-
nen toiselle toimialalle siirtymisen johdosta pyytä-
mänsä ero SR:n jäsenyydestä 31. 12. 1963 lukien.

Radiosähköt-
tāja Curt Dammert'ille, jäsennumero
853, on myönnetty hänen pyytämänsä ero jäsenyy-
destä 31. 12. 1963 lukien.

Radiosähköt-
tāja Antti Koski Honkasaarelle, jä-

13. „ „	Kurt Forsius	va	ha Bore
16. „ „	Tofte Eriksson		ma Linden
„ „ „	Reinhold Ekholm		ma Pirjo
„ „ „	Marja-Liisa Polkunen		ha Hamnö
20. „ „	Aarre Sihvo	va	ma Tervi
23. „ „	Eero Ollikainen	va	ma Presto
25. „ „	Stig Holmberg		ha Verna Paulin
„ „ „	Juha Kopponen	ent.	ma Castor
27. „ „	Matti Lindroos		ma Corona
„ „ „	Pentti Örn		ma Wasaborg

Vapaina 31. 12. -63: Matti Kokkonen, Vilho Hannula, Veikko Erkkö, Pertti Haimi, Viljo Mäkelä, Aarno Harald, Sulo Kalmi, Harry Sundqvist, Ati Niskanen, Jussi Timonen, Kalevi Attila, Karl Virkkumaa, Yrjö Savolainen, Runar v. Zansen, Reino Astola.

2. 1.-64	Lars Forström	ent.	ma Lancing
„ „ „	Leo Huuhtanen		ha Rigel
„ „ „	Erik Nyman	ent.	ma Presto
3. „ „	Pertti Haimi		ma Thor Viking
„ „ „	Pertti Särkkä	ent.	ma Tervi
7. „ „	Lars Kling		ha Maid
„ „ „	Into Laine	ent.	ha Bore
9. „ „	Teuvo Teikko		ma Finnboard
10. „ „	Veikko Erkkö		ma Sirius
„ „ „	Pekka Ahola		ma Helios
13. „ „	Taisto Luoto		ma Virgo
„ „ „	Rauno Suominen		ha Elise
„ „ „	Juho Timonen		Schauman
14. „ „	Taneli Nousiainen		ha Contella
15. „ „	Yrjö Tuominen	ent.	ma Titania
18. „ „	Kurt Skogström	ent.	ma Corona
20. „ „	Pentti Marjakangas		ma Lapponia
„ „ „	Keijo Piessa		ma Susanna
22. „ „	Rainer Lönnfors	ent.	ha Wasaland
23. „ „	Sven Grims		ma Castor
30. „ „	Vilho Kauhanen		ma Taurus
			ma Vasa
			Provider

Vapaina 30. 1. 1964. Esko Elo, Juhani Rouhiainen, Jouko Kangasharju, Martti Aho, Harri Sundqvist, Runar v. Zansen, Bertel Virkkumaa, Aarno Harald, Heikki Gartz, Matti Leiskamo, Pentti Blomqvist, Rolf Lemberg, Sulo Kalmi, Reino Astola, Arto Halonen, Vilho Hannula, Smertsi Maja, Yrjö Savolainen, Ati Niskanen, Matti Kokkonen, Mauno Kiiliäinen, Vesa Laine.

sennnumero 798, on myönnetty hänen toiselle toimialalle siirtymisen johdosta pyytämänsä ero SR:n jäsenyydestä 31. 12. 1963 lukien.

Posti- ja lennätinhallitus on 23. 11. 1963 peruuttanut toistaiseksi radiosähköt-
tāja Toivo Vilhelm Rissaselle 7. 5. 1958 antaman II lk kansain-
välisen radiosähköt-
täjän pätevyystodistuksen. Ris-
sanen erotettiin SR:stä 11. 11. 1963, kuten Radio-
sähköt-
tāja-lehden numerossa 6/63 oli mainittu.

Sveriges Fartygsbefälsförening ilmoitti liitolle 4. 12. 1963 että Ruotsin kurinpitolautakunta on 14. 10. 1963 tekemän päätöksen mukaan kieltä-
nyt radiosähköt-
tāja Hugo Ensio Soljolta ainiaaksi
oikeuden toimia radiosähköt-
täjänä ruotsalaisissa
laivoissa. Syynä päätökseen oli toistuva tehtävien
laiminlyönti alkoholin käytön takia.

Joulukuun 30 päivänä 1963 erotti liiton hallitus m/s Kronoborgin radiosähköt-
tāja Paavo Olavi Var-
tiaisen, jäs.nr. 1039, Suomen Radiosähköt-
täjaliiton
jäsenyydestä sääntöjen 30 §:n 3) mukaisesti, an-
taen samalla hänelle oikeuden anoa uudelleen jäse-
nyyttä liitossa 15. 7. 1964 lukien. Syynä erottami-
seen oli toistuva tehtävien laiminlyönti alkoholin
käytön takia. Mainituista syistä johtuen Posti- ja
lennätinhallitus peruutti 15. 1. 1964 toistaiseksi
Vartiaiselle 18. 5. 1963 antamansa II lk kansain-
välisen radiosähköt-
täjän pätevyystodistuksen.

Joulukuun 10 päivänä 1963 pidettiin Helsin-
gissä Katajanokan Upseerikasinolla Suomen Meri-
museoyhdistyksen perustava kokous. Yhdistyksen
puheenjohtajaksi valittiin kontra-amiraali Svante
Sundman ja sen 12-jäseniseen hallitukseen tuli va-
lituksi mm SR:n puheenjohtaja pastori Tarmo
Nuotio. Liitto on ilmoittautunut Suomen Meri-
museoyhdistyksen ainaisjäseneksi.

Neuvottelut Posti- ja lennätinhallituksen vuoden
1965 menoarvioon otettavista ehdotuksista käytiin
marraskuun 21 ja 25 päivänä 1963. Ainoastaan
seuraavat muutokset tulivat hyväksytyiksi: vakinai-
set: 3 radioasemanhoitajaa 2 pl ent. A 22 pl,
uusi A 23 pl; 14 radiosähköt-
tājää 2 pl ent. A 17
pl, uusi A 18 pl (radiosähköt-
tāja 1 pl). Ylimääräi-
set: 1 radioasemanhoitaja 2 pl ent. A 22 pl, uusi
A 23 pl.

Merenkulkuhallituksen vuoden 1965 menoar-
vioon otettavista ehdotuksista neuvotteli liitto 5.
12. 1963, jolloin liitto ehdotti jäänmurtajien radio-
sähköt-
täjien palkkojen korottamista palkkausluok-
kiin A 18 ja A 19. Merenkulkuhallitus ei ole vielä
ilmoittanut lopullista kantaansa ehdotuksesta.

Tammikuun 21 päivänä allekirjoitti liitto laiva-
radiosähköt-
tājia koskevan työehtosopimuksen joka
on voimassa 1. 1. 1964 lukien vuoden 1964 lop-
puun saakka. Sopimuksen mukaan korotetaan palk-
koja 11 %. Viittaamme toisaalla tässä numerossa
olevaan tarkempaan selostukseen hyväksytyistä
muutoksista vuoden 1963 sopimukseen. Uusi sopi-
mus lähetetään laivajäsenille heti kun se on saatu
painetuksi.

Liiketyöntantajain Keskusliiton kanssa on sovittu
Aero Oy:n lentosähköt-
täjien uudesta työehtosopi-
muksesta joka hyväksyttiin ns. Ripatin linjan mu-
kaisesti. Sopimus on voimassa kaksi vuotta 1965
loppuun saakka. Palkkoja korotetaan vuoden 1964
alusta lukien 6 %:lla ja 1965 alusta 3,8 %:lla.
Lisäksi kuuluu sopimukseen indeksiehto.

Virkamiesliitto, samoin kuin toisetkin virkamies-

VIEWS OF THE CONTENTS OF THIS ISSUE

— The 44th year of existence of the Finnish Radio Officers' Union has begun. At the end 1963 there were 637 members in the Union, whereof 196 were on board ships.

Only slight modifications were made to the annual membership fees by the annual meeting, which was held on February 8th, 1964. The said fees are now as follows:

ship and aircraft operators 110 mks,
icebreaker operators and coast station operators 55 mks and
others 15 mks.

järjestöt, hyväksyi 31. 1. 1964 valtiovarainministeriön ehdotuksen virkamiespalkkojen järjestelystä. Sopimus noudattaa ns. Ripatin linjaa ja on voimassa vuosina 1964 ja 1965. Virkamiespalkkoja tarkastetaan sopimuksen mukaan 1964 6 prosentilla ja näin muodostuneina palkkoja vuoden 1965 alusta lukien 3,8 prosentilla. Elinkustannusten nousu korvataan siten, että indeksin noustua 164 pisteeseen, palkkoja korotetaan 3,1 %:lla, kuitenkin vähintään 17 mk:lla kuukaudessa. Sama korotus tulee uudelleen jos indeksi nousee pistelukuun 171 ja viimeksi mainittu korotus suoritetaan helmikuussa 1965 vaikkei indeksi silloin olisi vielä noussutkaan pistelukuun 171. Jos indeksi nousee pistelukuun 182, korotetaan palkkoja 4,1 %:lla, kuitenkin vähintään 25 mk kuukaudessa. Lisäksi kuuluu tehtyyn sopimukseen mm työajan lyhentäminen asteittain vuosina 1965—1970 neljäänkymmeneen viikkotuntiin.

Tammikuun 10 päivänä 1964 lähetti liitto laivaradiosähkötäjille kyselykaavakkeen jossa oli 80 laivaradiosähkötäjien ammattialaa koskevaa kysy-

Mr. T. Nuotio still holds the office of president of the Union. Vice-president is Mr. A. Sinkkonen; permanent members are Messrs. E. Koivisto, E. Tanskanen and A. Helin. As before, Mr. Koivisto will also act as manager of activities.

— Activities of the Union:

On November 23rd, 1963 the General Direction of Posts and Telegraphs cancelled — until further notice— the 2nd class international radio officer's certificate of Toivo Rissanen, issued on May 7th, 1958.

Sveriges Fartygsbefälsförening (Association of Swedish Ship Officers) informed the Union on December 4th, 1963 that the Swedish discipline board has denied, on October 14th, 1963, the right of Hugo Soljo to serve as a radio officer on board Swedish vessels.

On December 30th 1963 the Board of the Union suspended from membership of the Union radio officer Paavo Olavi Vartiainen, in accordance with para. 30.3. of the Regulations. He is admitted to apply for renewed membership on July 15th, 1964. The General Direction of Posts and Telegraphs cancelled on January 15th, 1964 the 2nd class certificate of Mr. Vartiainen, until further notice.

mystä. Kyselyn tarkoituksena on saada totuudenmukainen kuva niistä tehtävistä joita radiosähkötäjät joutuvat suorittamaan sekä niistä olosuhteista missä he joutuvat työskentelemään. Tällaisen tilaston avulla voi liiton hallitus paremmin suunnitella tulevaa ohjelmaa niin radiosähkötäjien koulutuksen kuin työehtojen ja olosuhteiden parantamiseksi. Tammikuun loppuun mennessä oli 75 radiosähkötäjää palauttanut kyselykaavakkeen liitolle. Vaikkakin määräaika kaavakkeiden palauttamiseksi oli vuosikokousta silmälläpitäen määrätty lyhyeksi, ovat kaavakkeet tervetulleita myöhemminkin, koska tilastojen tekeminen niistä vie pitemmän ajan. Toivomme että jokainen laivaradiosähkötäjä täyttää kaavakkeen ja antaa liitolle pyydetyt tiedot ensi tilassa, sillä mitä täydellisemmät tiedot liitto saa, sitä luotettavampi on niistä tehty tilasto. Odotamme siis että loputkin kaavakkeet lähetetään liitolle maaliskuun loppuun 1964 mennessä.

Helsinki 31. 1. 1964

Tj

Suomen Radiosähkötäjäliitto r.y.

Postiosoite: Hietalahdenranta 15 E 1, Helsinki
Sähkeosoite: Radioliitto, Helsinki
Puh. 622 830 Postisiirtotili: 7590

Toiminnanjohtaja ja taloudenhoitaja:

Erkki Koivisto
Valkjärventie 15 Laajalahti, puh. 461 447

Puheenjohtaja:

Tarmo Nuotio
Myllymäki 2 E, Helsinki, puh. 672 900

Varapuheenjohtaja:

A. Sinkkonen

Hallituksen jäsenet:

E. Koivisto, A. Helin, E. Tanskanen

Hallituksen varajäsenet:

V. Jyvä, E. Hallamaa, P. Mervi, I. Piispanen,
I. Päivärinne

"Radiosähkötäjä"

Vastaava toimittaja: A. Sinkkonen, Laajalahti, Suotorpantie 13, puh. 405 703; toim. 61 201—186

Ilmoitushankkija: Toim. O. Siltanen, puh. 53 381

Ilmoitushinnat v. 1964

	kerta-ilmoitus	
Etusivu ja 1/1-sivu	140:—	10 %:n
1/2-sivu	80:—	alennus
1/4-sivu	45:—	vuosi-il-
1/8-sivu	25:—	moittajille

Ilmoitusten oltava toimituksen käytettävissä 2 viikkoa ennen kunkin numeron ilmestymistä eli tammi-, maalisk., touko-, heinä-, syys- ja marraskuun loppuun mennessä.

Tilaushinta mk 8,— vuodelta; irtonumero 1,50